

Docent M. Konvička: Vůči islámu je třeba použít sílu, nikoliv uhýbat rostoucím požadavkům!

- CZ24 News | 19. února 2020

ČESKO: Zveřejňujeme druhou část rozhovoru, který poskytl Martin Konvička, český politický aktivista, entomolog a docent na Jihočeské univerzitě.

Největší počet muslimů v Evropě má Ruská Federace. Jak je možné, že dokáže islámskou otázku řešit bez větších problémů a dokonce integruje mnohé muslimy do armády? V čem se liší postup Ruska oproti zemím jako je Francie či Švédsko.

V tlustých knihách o dějinách se lze dočíst, že když Kateřina Veliká dobyla na jihu dnešního evropského Ruska velké oblasti obývané muslimy, vzdala původní plán je pokřesťanštit a přijala plán je "porušit". V její době to znamenalo nesahat na náboženství jako takové, ale nabídnout islámským elitám výhody z života ve velké a vojensky i hospodářsky silné zemi, to vše výměnou za loajalitu se státem. Ruku v ruce s tím samozřejmě šlo hlídání výchovy duchovních, důsledná kontrola, co se v vyučuje v islámských školách a káže v mešitách, a samozřejmě izolace od duchovních z cizích zemí. Dá se říct, že v podobném duchu postupovaly všechny režimy, které v Rusku od té doby vládly - a že nedílnou součástí zacházení vlád s ruským islámem bylo tvrdé potlačování všech tendency, které by byly proti. Čečenské války jsou v tomto pohledu jen pokračování politiky cukru a biče.

Není bez zajímavosti, že stejně se vůči islámu chovaly na kontrolovaných územích západní koloniální mocnosti. Byl v tom kus rasismu - cenou za loajalitu bylo, že Angličané, Francouzi a spol. Přivírali oči vůči situaci v muslimských domácnostech - ale také kus pragmatismu. Klasičtí kolonialisté využívali muslimské vojáky.

Taková politika by ale nefungovala, kdyby se ruský stát - a ruská kultura - neuměly vůči islámu stavět jako silnější strana. A to nejen na státní úrovni (armáda, policie atd.), ale i na úrovni každodenního života, v byznysu a v sousedském životě. Islám je totiž doktrínou vítězů, ovládajících. Jakmile je ovládán, ztrácí svou sebevědomou agresivitu, ohne se nebo uhne. Současně není jen doktrínou státní, ale i soukromou. Uhýbá-li nějaká společnost rostoucím muslimským požadavkům, neumí na drobnou agresi odpovědět větší silou, odmítá prostředky zastrašení - budou požadavky a agrese růst.

Když si srovnáte současnou výchovu a následnou mentalitu Rusů s výchovou a mentalitou Západoevropanů, bude vám jasné, proč systém, který (samozřejmě s průvodními obtížemi) funguje v Rusku, nemůže fungovat v západní Evropě. Ruská mládež má vojenský výcvik, je vedena k hrdosti na svůj národ a zemi, je vedena k vzájemné výpomoci v nouzi, k zastání se bližního třeba i s použitím síly. Jste-li muslim, nebudete takové lidi šikanovat na ulici, dávat jim najevo svou převahu, obtěžovat jejich ženy, pohrdat jimi. Západoevropská mládež je vychovávána přesně opačně. Jste-li muslim, něco na ně zkusíte. A ono to vyjde, a tak to zkusíte podruhé, a drzeji.

Slabinou ruského systému je samozřejmě demografie. Bude fungovat jen do doby, dokud bude v Rusku dost mladých Rusů. Ruská centrální moc jako by některé části státu (konkrétně Čečnu) kulturně vyklízela výměnou za politickou loajalitu tamních špiček. Netuším, nakolik je to politika udržitelná a nakolik šáriátské oblasti v rámci země představují dlouhodobé riziko.

Americký prezident Donald Trump před nedávnem představil svůj plán pro blízký východ, ve kterém získají Palestinci část Jeruzaléma jako svého hlavního města, přesto nejsou s návrhem spokojeni. Co si o něm myslíte vy a jaký vztah máte ke státu Izrael?

Nedivím se, že takzvaní Palestinci plán odmítají. Když jste po 4 generace vychovávan k tomu, žít paraziticky na úkor státu, jehož populaci chcete "zahnat do moře", těžko můžete souhlasit s plánem, podle něhož byste měl žít za svoje. Palestinci jsou profesionální kverulanti, profesionální oběti a profesionální teroristé - což jim zajišťovalo solidní živobytí. Nikdo se nechce rekvalifikovat, když nemusí.

Ke státu Izrael, když už se ptáte, mám vztah naprosto pragmatický. Dokud na Blízkém východě je a drží se, váže na sebe ty nejhorší islámistické pošuky. Kdyby zanikl, přesunuli by se ti pošukové na jinou frontu, nejspíš na jihoruskou nebo balkánskou. Alláhovci by za "malého Satana" označili nějaký jiný stát a je vysoce pravděpodobné, že by to byly státy V4. Patří totiž k hrstce států, které se jim dosud nepodvolily - a kde je z čeho brát.

Po šesti letech končí v roli ombudsmanky Anna Šabatová, která mimo jiné proslula kauzami šátků ve školách či agentů provokatérů v realitních kancelářích. Jak hodnotíte její působení v tomto úřadě a koho by jste na této pozici dovedl představit? Myslíte si, že je tento úřad vůbec potřeba?

Paní Šabatová si pletla roli ochránce práv obyvatel své země s ochranou práv kohokoli proti obyvatelům své země. Když posílala romsky vyhlížející provokatéry proti pronajímatelům nemovitostí, šlo to ještě chápat jako hloupoučce naivní „antirasismus“, tolik oblíbený v havlistických kavárenských kruzích minulých dekád. Když se ale aktivisticky zapojila do šikany ředitelů středních škol pod záminkou boje za „svobodu vyznání“ (mám na mysli tzv. šátkovou aféru, pokus vyprovokovat na jedné pražské střední škole šikanu fiktivní „studentky“ údajně ze Somálska), přešla jednoznačně na stranu nepřátel demokratické sekulární společnosti. Je třeba připomenout, že nešlo o žádnou legraci. Do té doby bezúhonná a apolitická Ivanka Kohoutová, kterou si ombudsmančin úřad zvolil za cíl svých útoků, odnesla tu aféru vážným srdečním onemocněním. Netuším, kdo Šabatovou do toho hnusu navedl a zda ji někdo dobře zaplatil, nebo zda šlo (což by byl horší případ) o její svévolné rozhodnutí, motivované nenávistí zapšklé a zlé osoby vůči dobrému člověku. Víím ale, že za zneužití úředního postavení má být postavena před soud a vystavena stejnému martyriu, jakým si musela projít její oběť.

Úřad pak normálně zrušit. Nepatří ke středoevropské ústavní tradici, je výpůjčkou z civilizačně extrémně neúspěšných skandinávských zemí, je jako stvořený pro zneužití různými aktivistickými šílenci.

Česká vlastenecká scéna je hodně roztržštěná. Stále vznikají a zanikají nové subjekty, působí tu Česká Suverenita, Rozumní, Řád Národa, Úsvit, se kterým jste chvíli

spolupracoval, nebo například SPD či Trikolóra, zatímco realisté skončili a Svobodní neustále padají. Vidíte nějaký subjekt, který by dokázal tuto scénu sjednotit a mohla by to být Trikolóra?

Po svém vlastním politickém debaklu jsem přesvědčen, že kdokoli by chtěl „scénu sjednotit“, nesměl by především otročit nepřejícím médiím, která mu „nezištně“ radí, s kým spolupracovat a s kým ne, s kým se ukázat a s kým neukázat třeba na fotografii. Mně samotnému ve své době různí radílkové (a byli to ti samí lidé, kteří přede mnou radili Okamurovi, následně radili Robejškovi a dnes radí Klausovi mladšímu, a kdo platí, ten holt trochu poroučí) radili, s kým se stýkat a s kým nestýkat, a vehementně mě varovali před aktivním kontaktováním tu toho, tu onoho. „Když budeš dost silný, přílezu sami“, říkali mi ti údajní mistři politického marketingu, kteří samozřejmě v politice úplně všechno prohráli, ale nikde se s tím nechlubí. Prý, když za partnery přijdu jako první, budou se cítit silní a začnou si diktovat...

Je to samozřejmě přesně naopak. Ti, kdo přijdou až za vůní úspěchu, jsou jednoduše kariéristé. Lze jim sice pohodlněji vládnout, ale nelze spoléhat na jejich věrnost. Podrazí vám nohy, jakmile zavravoráte, i kdyby za tím zavravoráním bylo jen špatné vyspání.

Byla ode mě chyba, že jsem na tyhle radítky dal. Jenže se vžijte do situace. Ze skromného „aktivisty“ - provokatéra (který, jako všichni aktivisté, občas bluffuje) najednou ve světle ramp, kde bluffují všichni. Proto od doby, co projekt Úsvit/BPI zkrachoval na nenažranosti všelijakých Bártů a Hrdličků, dělám, seč mohu, abych před navoněnou šmírou v pozadí každého varoval. A vidím další a další kolegy, strkající hlavu do stejného chomoutu „přátel v pozadí“ a opakující stejné chyby. Člověk by se skoro smál, kdyby nešlo o tak vážnou věc, jako záchranu občanských svobod a civilizace v jeho zemi.

Situace se podle mě nemůže zlepšit, dokud si tisíce a statisíce občanů neuvědomí, že politický zápas za budoucnost jejich dětí za ně nevybojuje žádný spasitel, a už vůbec ne žádný „bohatý sponzor“, který toho spasitele zaplatí. To oni sami, každý jeden Franta a Anička, musí ten zápas vybojovat - a zaplatit. Budeme-li mít v zemi podnikatele, právníky, lékaře, spisovatele... kteří sice Okamurovi, Konvičkovi, Hamplovi, Robejškovi nebo Klausovi rádi podají ruku, rádi se s ním vyfotografují, rádi řeknou „podporuji“, ale neutrhnou si od huby, nevzdají se třeba drahé dovolené ve prospěch pomoci svému politickému kandidátovi, budou situaci ovládat ti, kdo si od úst utrhnout neváhají. Podotýkám, že islámskou expanzi sponzoruje (skrže takzvaný *zakat*) každý jeden mohamedán, i ten nejchudší; že „zloduch“ Babiš dal do svého politického projektu své peníze; že Soros i EU neváhají „pustit chlup“, byť ten chlup předtím vydřeli z někoho jiného. Nebudou-li se svobodomyšlní občané chovat stejně, stanou se jejich děti otroky těch výše jmenovaných - a plným právem.

Ve Spojených Státech a v západní Evropě mívají na univerzitách často problém profesori s konzervativními názory, nesetkal jste se s podobným přístupem na fakultě, kde působíte, nebo je situace v Čechách méně vyhrocenější?

Tak tady bych se nejdříve ohradil proti Vámi použitému výrazu „konzervativní“. Je to pojem z minulého století, popisující úplně jiný konflikt než ten dnešní. Co je totiž konzervativního třeba na Milo Yannopulovi, což je bonvivánský židovský homosexuál s řecky znějícím příjmením, který žije ve svazku s afroamerickým přítelem, otevřeně kritizuje islám, podpořil prezidentské kandidáta Donalda rumpa - za což je mu znemožňováno promluvit na amerických universitních akcích? Co je „konzervativního“ na Alice Weidelové, spoluvůdkyni německé AfD, která se od Yannopulose liší

zejména tím, že místo s tmavším mužem žije s tmavou ženou? Půjdeme-li trochu do minulosti, jak byl konzervativní Nizozemec Pim Fortuyn, zastánce legalizace marihuany a rovněž homosexual, kterého jako psa odstřelil jakýsi „vegetarián a ochránce práv zvířat“, aby prý před ním „chránil nizozemské muslimy“? A v čem byla konzervativní Fortuynova kolegyně Ayaan Hirsi Ali, somálská imigrantka a veřejná odpadlice od mohamedánství?

Ta dělicí čára vede jinudy. Vede mezi zastánci skutečných svobod a lidských práv, k nimž patří vedle práva opustit a kritizovat špatné náboženství i právo na nestandardní osobní život, na straně jedné, a mezi totalitáři, pokrytci, zbabělci, závistivci a hnusáky, což jsou slova charakterizující současný liberálně-demokratický mainstream, na straně druhé. Netuším, proč se zastánci cenzury, dívčí obřízky, dětských sňatků a nekritizovatelnosti středověkých dogmat lživě označují za „liberály“. Vím ale, proč je lidem jako Yannopoulos nebo Weidelová politicky bližší skromný a tvrdě občan s normálně fungující rodinou, než pomatenec nejistého pohlaví, který se práce štítí, polyká po hrstech antipsychotika a na náměstích „vítá“ uprchlíky.

Po zdoluhavém úvodu mohu jen odpovědět, že situace v Čechách není tak vyhrocená, protože ve vedení fakulta a universit zatím nemáme tolik totalitářů, pokrytců, zbabělců, závistivců a hnusáků, jako na údajně vyspělém západě. Nějací se samozřejmě najdou, jiní jim podobní by se do vedení universit teprve chtěli dostat, ale až na vyloženě patologická pracoviště typu různých kateder genderu se jim to zatím nedaří.

Jste entomolog tak mě dovoluňte na závěr otázku, která věřím, má vliv na Vaši práci. Jak se vlastně stavíte k hysterii ohledně globálního oteplování a co by lidé měli dělat pro to, abychom předali našim potomkům planetu a zvířectvo ve stavu, za který bychom se nemuseli stydět?

Za tuto otázku děkuji, ale protože se opravdu týká mé profese (a ptát se profesionála na detaily jeho profese je vždy nadlouho), a protože už jsem toho napsal spoustu, budu maximálně úsečný. Takže.

1. Klima se skutečně otepluje, a to zejména ve středních a vyšších zeměpisných šířkách. Nejlepším důkazem jsou přitom nikoli teploty či srážky, ty totiž strašlivě „lítají“ třeba mezi roky, ale mění se areály živočichů a rostlin, jakož i změny časování jejich životních projevů.
2. V historii lidstva se tak stalo nesčetněkrát, v dřívější historii také tak. Lidstvo, respektive příroda, se samozřejmě vždy přizpůsobilo – a nějakými těmi ztrátami, samozřejmě. Jenže tentokrát se to děje v přelidněném, ekologicky „vydojeném“ a politicky napjatém světě. Proto i ty ztráty mohou být horší.
3. Protože nikdo netušíme, kam se současné klima posune, je jedinou obranou maximální flexibilita a soběstačnost – ekologická (proto potřebujeme maximum chráněných území, různých rezervací a podobně), ale i hospodářská (pěstované plodiny, chovaná zvířata), ekonomická, kulturní a podobně.
4. Vše, co prosazují soudobí alarmisté, je pravým opakem toho, co potřebujeme. Shora organizované kampaně, celoevropské „plány“ a celosvětové závazky, omezování chovu zvířat, likvidace spolehlivých energetických zdrojů ve prospěch dubiozních „alternativ“, klanění se světových lídrů kultu pomateného děvčete – to přinese nejen ekonomické strádání a politické napětí, ale je to skoro dokonalý návod, jak zlikvidovat zbytky adaptivního potenciálu přírodních systémů, a tím způsobit skutečnou ekologickou katastrofu.

Snažím se o tom psát i na specializovanější fóra (odkázal bych na tento text <https://ekolist.cz/cz/publicistika/nazory-a-komentare/martin-konvicka-nova-vlna-klima-alarmismu-a-ochrana-prirody>), ale obecně vzato je boj s alarmismem – otravný. Nikoli náhodou jsou v čele alarmistických vědců kolegové, kteří toho ve skutečné vědě zas tolik neukázali, ale kteří čují tučnou grantovou bonanzu. Chovají se přinejmenším nezodpovědně. Tohle totiž není běžný boj o státní zakázky, ale byrokraticko-korporátní šílenství, které, jakmile se rozjede, půjde strašlivě těžko zastavit. O tom, co s přírodou a planetou udělat „pozitivního“, se určitě brzy rozepíšu víc, ale v tuto chvíli na to není prostor.